

sluttet sig til de stillede Ændringsforslag og anbefaler, at disse vedtages, og at den foreliggende Sag gennemføres i den Skikkelse, som den herefter vil faa. Men han har ønsket at tilføje — og det kan jeg sige paa egne og flere andres Vegne, med hvem vi nærmest stemme sammen —, at dette betyder ikke, at man paatager sig noget som helst med Hensyn til den fremtidige Stilling til den her foreliggende Sag; man ønsker at staa fuldkommen frit overfor Spørgsmaal af den Natur, hvis saadanne i den kommende Rigsdagssamling skulde komme til at foreligge, ikke alene hvad angaar Bevillingen af større eller mindre Beløb, men ogsaa hvad angaar Administrationen af disse Forhold i det hele. Dette udtaler jeg paa hans Vegne og giver for mit personlige Vedkommende denne Tanke min Tilslutning.

Staaung: Det er navnlig i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at jeg vil gøre nogle Bemærkninger. Naar det ærede Medlem talte imod Loven om fortsat Hjælp ud fra den Betragtning, at Kontrollen med dem, der faa Hjælp, er bortfalden, fordi der ikke af deres egne Kammerater ydes nogen Del af Understøttelserne, er det ganske forkert. Det ærede Medlem ved jo meget godt, at der fra Ministeriets Side er affattet en Formular, et Skema til Brug ved Begæringen om Hjælp, og i dette stilles der ret strenge Krav om Oplysninger vedrørende alle de arbejdsløses Forhold. Dette Skema er aftrykt i Betænkningen, hvor ærede Medlemmer ville kunne finde det. Dette Skema underskrives paa Tro og Love af den, der leder vedkommende Fags Arbejdsløshedskasse, og jeg ved fra den praktiske Virksomhed, at det er et ikke ubetydeligt Antal af saadanne Begæringer, der er blevet nægtet Anbefaling af vedkommende Fags Arbejdsløshedskasseleder paa Grund af, at de Omstændigheder, der skulle tale for at yde Understøttelse, ikke vare til Stede. Det er da ganske urigtigt at sige, at Kontrol fuldstændig mangler, og det er ganske urigtigt at stemple de Folk, der sidder i Arbejdsløshedskassernes Kontorer, som Folk, der uden at tage Hensyn til det Forlangende, som stilles fra Ministeriet og Kommunerne, anbefale de vedkommende til Hjælp. Der er sket Afvisninger i ikke ubetydeligt Tal og Afvisninger, som naturligvis kun ere skete, fordi vedkommende Medlem ikke opfyldte de Krav, der stilledes med Hensyn til Trang og andre Forhold. I og for sig

kunde der maaske være noget berettiget i den Betragtning, som de arbejdsløse have gjort gældende, at det kunde vel i Grunden være Anbefaling nok, at man er arbejdsløs og har gaaet arbejdsløs i 10 Uger. Men det er ikke nok, der kræves forskellige andre Oplysninger, og for saa vidt disse ikke have været fyldestgørende, er Anbefalingen ikke i alle Tilfælde given af vedkommendes Kammerater, som sad i Ledelsen af Arbejdsløshedskassen.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at Loven var uheldig derved, at Nabo-kommuner, som f. Eks. Lyngby, kunde sende deres arbejdsløse til København og sige: gaa bare derind og faa Understøttelse. Saadan gaar det dog ikke i Kommunerne, at naar jeg møder som arbejdsløs i Gentofte Kommune med Ansøgning om Hjælp, at saa Kommuneforstandskabet, eller hvad det hedder derude, vil sende mig til København og sige, at jeg skal søge Understøttelse der. Man kan jo ikke faa Understøttelse uden ved at flytte til København, man skal bo i den By, hvor man søger Understøttelse. Det har derfor intet paa sig, at en Kommune kan sende arbejdsløse ind til andre Kommuner og lade dem søge der.

Det ærede Medlem sagde saa, at han fremsatte ikke disse Betæneligheder paa Grund af noget reaktionært, sort Sindelag. Jeg vil gerne tro godt om mine Medmennesker og ogsaa om det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, jeg ved jo, at han har sine egne Ideer om mange Ting, og vil derfor gerne tro, at det ikke er et reaktionært sort Sindelag, der dikterer ham hans Standpunkt til denne Sag; men det vilde unægtelig for de arbejdsløse, der ikke saa godt kende det ærede Medlem og ikke saa godt kunne se i hans Sindelag og gode Hjerte, have været adskilligt bedre, om han under disse ekstraordinære Forhold, hvor 20,000 gaa og vente paa, at denne Lov skal blive gennemført, havde indstillet sine Angreb paa Loven og havde anbefalet sine Meningsfæller i det andet Ting for denne Gangs Skyld under Hensyn til de ekstraordinære Forhold at gennemføre dette Lovforslag, og saa, naar vi vare komne ind i normale, ordinære Tilstande igen, naar de Opgangstider havde vist sig, som synes at være i Udsigt, havde faaet en Forhandling om og Lovfæstning af en anden Ordning, som maaske i højere Grad kunde være tiltalende for det ærede Medlem og hans Partifæller. Det skal ikke mangle paa Medvirkning fra vor Side til at finde andre Udveje, hvis det maatte